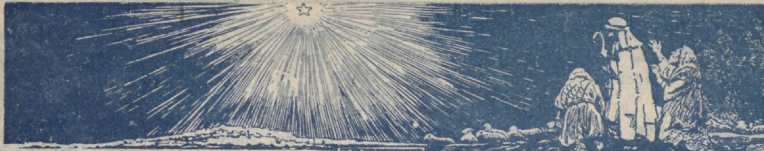

Nr. 17
1930

2. aasta
Hind 15
senti

JÕULU SÕJAHÜÜD

Päästearmee häälekandja Eestis

EDWARD HIGGINS
Kindral

WILLIAM BOOTH
Asutaja

G'ORDON SIMPSON
Territ. kom. Eestis ja Lätis

Jõulu üllatused.

Kirjutanud kindral Edward Higgins.

Jõulupühad on ikka täis üllatusi. Kuis agaralt varjavad lapsed oma vanemate eest selle tõelise armastuse ulatust, mis väljendub sel päeval! Millise ootuse ja imetusega avab iga perekonnaliige hoolikalt seotud pakikese ja millised rõõmsad üllatused saavad osaks neile!

ja neid kuulas väike hulgake hommikumaa karjaseid, kes kunagi varemalt põlnud läbi elanud sellist ilmutust! Pole ime, kui karjased said rahutuks ja et kartus selle ime nägemisel täitis nende südameid. Milline üllatus pidi see küll olema, kui neile öeldi selle ilmutuse põhjust, ja

Esimene Jõuluöö Petlemmas.

Kuid millise üllatuse elasid läbi valvavad karjased esimesel jõuluööl, kui taeva laotusest kõlas inglite laul ja kõik taevad kajasid vastu jumaliku kiitusega! Taevaväe hulgad kiitsid Jumalat,

see põhjus oli, et sel päeval sündis Päästja inimesoole. Neile oli räägitud, et Messias tuleb, kuid isegi unenägudes ei oodanud nad, et nad saavad osa sellest tähtsast sündmusest.

(Järg 4. lhk.)

PÄASTEARMEE

Rahvusvaheline Pääkorter, London
Territooriumi pääkorter
Riga, Matisa iela 13, 6.

SÕJAHÜÜD Detsember 1930.

Ametlikud teated.

Ümberpaigutus.

Ensain Sigrid Ambrosén (Soomest) samariitlise töö juhtivaks ohvitseriks Tallinna.

Ülendused ja paigutused.
Kadett Lily Luter proovileitnandiks Riia IV.

" Hilda Einmann proovileitn. Tallinna samariitlisele tööle.

" Salme Musikant proovileitn. Tartu.

" Vladimir Muul " Tallinna II

Paigutused.

Leitnant Maria Blees samariitl. tööle Tartu.

" Karl Bernadt 2. ohvitseriks Tallinna II

Kapten William Jörgensen juhtivaks ohvitseriks Tallinna II

Leitn. Ida Matveus 2. ohv. Tallinna II
Gordon Simpson,
territ. komandör.

Territ. Pääkorter.
Riias, 6. nov. 1930.

Üldsekretäri märkused.

Aasta lõpu mõtted.

Kui ruttu on möödunud päevad ja kuud, ning meie leiame endid mõtlema jõuludele.

Möödels Jumala suurele huldusele, eks me pea küsima endilt, mida me oleme teinud, et jälgida Rahuvürsti säravale eeskujule.

Päevad, mis läinud, on läinud igaveseks. Kas nad olid täis edu või kaotusi, teenistust või enesalgamist, aga meie peame kiitma Jumalat, sest tulevik on meie ees kõigi tema auliste võimalustega.

Meie ei tohi unustada, et pühitseda selle aasta ülejäänud päevi kui ka kõiki tulevaid aastal — Jumalat austavas teenistuses.

Territooriumi komandör.

Meie juhatajal oli väga suur kava täita möödunud kuul. Tema avallikud külastääd lõppedid „päästmise päevaga“ kongressi saalis Riias. Lisaks kadettide ja uute Eesti ohvitseride ametisse seadmisele Tartus ja Tallinnas juhatas kolonel ohvitseride koosolekuid Riias ja Tallinnas. Komandör külastas tervet rida silmapaistvaid tegelasi ja muid sõpru, nende hulgas Eesti siseministri, õigeusu kiriku arkipiiskoppi Riias ja professor Maldonist Riia ülikoolis.

Igas suhtes oli märgata sooja huvi Armees häätegeva töö vastu Eestis ja Lätis ning väljendati häid soove tema hääks eduks tulevikus.

Uute ohvitseride tervitamine.

Meie saime näha väga sooja tervitust meie uutele ohvitseridele, ja meie palume, et Jumal võiks teha igahüht neist suureks õnnistuseks. Meie tahaksime eriti nimetada kaht nende hulgast. Ensain Sigrid Ambrosén, kes tuleb tagasi Eestisse, oma sünnimaale, pärast kümneaastast teenistust ohvitserina Soomes. Ta on määratud juhataja samariitlilist tööd Tallinnas. Leitn. Lily Luter on esimese kadetina territooriumis määratud tööle väljaspool oma kodumaad. Ta lahkus Tallinnast ja on määratud Riia IV-sse.

Uue aasta „Sõjahüüd“

kujuneb eriti huvitavaks, sisaldades terve rea uusi muudatusi, peale selle on tulevase aasta esimesel numbril kaasandeks kaunistatud seinakalender a. 1931.

Palju inimesi levitavad „Sõjahüüdu“ ja palju rahvast loevad seda. Kas teie tahaksite aidata meid?

Röömsaid jõulupühi!

Territooriumi pääkorteris staabil on röömsoidvaid teile ja teie omastele õnnelikke jõulupühi.

Tehku jõulud teile Petlema lapsukesega väga reaalseks kui Päästja ja Kuninga.

Emä. (Algus 3. lhk.)

Emä, oma laste pärast pead sa olema pühitsetuim ja armsaim naiste seast. Pead olema nii püha ja nii mõjutama oma laste meeli, et ka tulevastel aastatel, kui sa ise juba puhkad hauas, nad mäletavad sind kui puhtuse ja armastuse inglit — mäletavad sind kui inimest, kes alati valitses tujude üle ja kõneles ainult armastuses, kelle palved olid nii liigutavad ja omased ja kelle kodu oli kui taevas maa pääl.

Kuulsin üht salvatsionisti tunnistuste koosolekul pisarsilmil ütlevat: „Ma kunagi ei unusta oma emä; temale pääle Jumala võlgnen oma päästmist. Tema nõu, tema palved, tema armastus juhtisid mind Jeesuse juure.“ Siis kuulsin üht teist ütlevat: „Minu vanemad polnud usklikud; mul pole kodus kedagi, kes mind aitaks.“ Vaene hing! Tuhat kurja vaimu ning kurje mehi ja naisi töukavad ja kiusavad hinge kallal, et seda viia alla põrgu, ja ainustki abi kodust!

Oo, emä, kas võib sinu poeg ehk tütar tõsta sinu vastu seda hirmsast süüdistust, „ühtki abi kodus.“ Patu ja viletsuse sügavustest võib sinu laps üles vaadata ja öelda: „Minu emä ei aidanud mind kiusatustele vastu panna.“

Mida ütled sina kohtupäeval sarnase süüdistuse vastu? Mida võid öelda oma süüdametunnistusele täna? Tule Kristuse juure just nüüd, kus loed neid sõnu, ja Tema aitab sind hoida sinu lapsi puhtuse ja taeva jaoks.

Rahvusvahelised uudised.

Kindral Royal-Albert-Hallis Londonis. Teatavasti saabusid kindral ja proua Higgins õnnelikult oma Aafrika-sõjakäigult Londoni tagasi ja neid võeti vastu vaimustusega. Royal-Albert-Hallis peeti nende juhatusel kolm suurt koosolekut. Öhtusel koosolekul oli 9000 kuulajat. Kindral tegi haarava ülevaate sõjakäigust Lõuna-Aafrikas ja kiitis Jumala armulist juhtimist. Päev lõppes kindrali kohase üleskutsega põõrmatute poole. 155 hinge oli selle võidurikka päeva tulemus.

Ooberst-leitnant Alma Forsblom ♀. Soomes suri vanim ohvitser, oob.-lt. Alma Forsblom, kes olles kuulvas lauljanna astus kord Armeesse. Ta töötas palju aastaid silmapaistvalt. Mõne aasta eest läks ta ametipuhkusele. Lühikesel sõidul raudteerongis uinus ta magusasti magama. Matusest osavõtt oli väga suur. Lahkunu varem väljendatud soovi kohaselt andsid paljud seltsilised pargade asemel annetuse Päästearmee pensioni-fondi hääks.

Seda ei juhtu sageli. Ühel meie koosolekul Sõul'is (Korea) andsid kolm Korea naist koosoleku juhatajale 8 jeeni raha. Umbes aasta eest leidsid nad 18 jeeni. Nad viisid raha politseisse, kus neile seletati, et see saab ühe aasta pärast nende omanduseks, kui omanik ei tule rahale järgi. Raha anti nende kätte selle aja möödumisel. 10 jeeni andsid naised aja kirikule, kuna 8 jeeni anetasid Päästearmee sotsiaaltöö kausts.

Aja saatan välja!

Üks Päästearmee ohvitser jutustab, et ta palvetas kord inimesega, kes äkki tõusis püsti ja hakkas taskust välja viskama pudelit, klaasi ja tubakakotti, öeldes:

„Kapten, ma ei või saada päästetud saatanaga taskus!“

Ema.

Oled sina usklik ema? Kui tähtis on see lause — usklik emal Usklikele emale vaatab rahvas oodates päästmist järjest kasvavast uskmatusest ja ebavoorusest, mis uputab maad. Usklikust kodust, mis ei ole mõeldav ilma uskliku emata, peab voolama välja puhas voores jõgi, mis elustab ja uuendab haljendava

pühitsusega kivanud patukõrbe, mis ulatub kaugele ümberringi.

Ema, kuidas peavad sinu lapsed päästetama, kui sa ise pole usklik? Mis saab sinu pojast, kui ta astub patust rikitud maailma, kui mitte ta hinge juured pole toidetud uskliku eemaarmastuse puhtast kaastundest?

Kui ta koju tuleb maailmast, peab sellest vastu hoovama taevalik õhk-kond ja hävitama seda saatnikku mõju, millega maailm teda võrgutanud.

Ja sinu tütar, mis saab temast neil kardetavatel aegadel, kui mitte uskliku ema mõju ei kaitse teda igal ajal ja igalpool?

Osavad võrgutajad kõnnivad tänavail. Häbielu tehakse hiilgavaks ühete rõivadega ja kallite ehetega. Tänapäeva moodsas kirjanduses valitseb lihali ja ohjeldamatu toon.

Vanamoeline voores, mis hoidis ebavooruslike tüki maad eemale, on välja naerunud seltskonna poolt ja ohjeldamatu häbematus on moes, mis avab tee pilkeks. Mõtle sinu, uskmatema ema, et sinu tütar, kelle hing pole kasvatatud, puhastatud ega kõvendatud uskliku kodu tervendavas õhkkonnas, on võimas vastu panema neile pühitsema ja hävitavatele mõjudele. Noored tütarlapsed meelitatakse patuurgastesse või jälle sunnitakse elama häbielu, mis küll välselt kullatud, kuid mis midagi ei tea abielu pühadusest, ehk jälle tapetakse ning pakitakse kohvrisse, või nad hukkavad isendid jões, mis ometi ei suuda katta nende häbi.

Mis põhjendab sind lootma paremat oma lastest? Paljud, keda hoolesti valvatakse, hukkuvad just samuti; mis saab siis nendest, kes on jäetud abita ja kaitseta patuelu hooleks?

(Lõpp 2. lhk.)

JÕULUDI!

Selle sõnum sulle ja mulle.

Territooriumi komandöriit.

Jeesus ei olnud erinev olevus, erineades kuidagi oma Isast ja erineedes iseäralikult tema inimliku loomuse olemises, olles lahutatud suure vahega inglimest ja täiesti üksinda ilma oma sarnaduseta universumis. Mitte midagi sarnast. Tema oli „esisündinud mitmete vendade seast“ — „esisündinud“ lõpmata kõrgem, esimene oma suurel astmel; aga ainult esimene — mitte väljaspool perekonda — vaid esimeseks sündinud „mitmete vendade seast.“ Sääli pidi olema sama loomus, sama vabaolemine patust, seesama täielik kooskõla — tegelik ühendus Isaga, samuti allumine surmale, sama elu, lühidalt, ta oli kõigega üks perekonnaliikmeist.

Sellele võib panna takistusi ette; „võibolla lõpuks saame sellest üle; kuid see ei ole võimalik seni, kuni elame lihas.“ Sarnane Jumala mõtte tühjakstege mine ometi ialgi pole olnud üldine tema laste keskel. Jälle ja jälle, küll siin, küll seal, küll ühel ja teisel kombel kuuleme inimesi tagasi lükkavat seda kõrget Looja kavatsust. Seda teeb niihästi haritud kui ka lihtne inimene. Professor ütles oma „kõige sügavama autoriteetliku teadmisega:“ „Kuni oleme siin maailmas, meie ei saavuta ialgi täielikku kooskõla Jumala tahtmisega.“ Vaene äraüksinu ütles: „Ma ei saa aru, kuidas ma võin kord olla ilma patuta.“ Ometi Jumal pole ette näinud midagi vähemat, anda osaks igasühele, kes usub Jeesusesse. Igatühele nende seast on „tema enne määratud, et nemad tema Poja kuu sarnaseks saaksid.“

Miks ilmutas Jumal end kord lihas? Kas Kristuse elu oli ainult eesküju, mille järele peab püüdma? Ei, ei, Kristuse elu oli ja peab olema eesküjuks, mille järele „ustav Looja“ töötab edasi. Suurel saladusel „Jumal ilmutas end lihas“, ei pidanud üksi olema „ühiksa-päeva imetegus“ väikesele Hommikumaale hulgakesele. See pidi jääma päevakorraks ja kõikideks aegadeks. Tempel Moorias mäel pidi saama ära pühitud ja Tema oli templi kuu, mis pidi tõusma selles jões, mis äratas Kristuse surmast. „Eks teie ei tea, et teie Jumala tempel olite apostlite ja prohvetite raja pääle üles ehitatud, kus Jeesus Kristus ise nurgakivion. Kelle sees kõik hoone on kokku liidetud, ja kasvab pühaks Jumala templiks Issanda sees.“

Kas püüdes Kristuse surmavõib mõni madalam elu rahuldada Jumalat? Käsk oli kõrge ja suur plaan. See vajab kedagi täiata, sarnane aga ei ilmunud enes Kristuse tulemist. Aga kui käsk oli elanud tõsiselt lihas ja veres, mida muud pidi Jumal ütleva, kui et käsk ei ole enam tarvilik? „Olge pühad, sest mina olen püha.“ Ta ütles inimliku keelega inimeste seas ühes maapäälises linnas, ja suure aurikka käsuandja ees, kes olles inimlikus lihas viis elu kõik Tema mõtled, kadus käsk. Ja sellel ajal ning igavesti, ükskõik mida inimene ei ütleks või mõtleks, ühegi elu enam ei rahulda Jumalat, kui ta ei ole sarnane Tema Poja elule.

Jumal on juba ammu võtnud ette „elada ja kõnelda“ igas inimeses, kes Teda lubab teha nii. Ta töötab seda kõige lihtsamais sõnades, mida ta võis tarvitada. Ta näitas seda omes Pojas Jeesuses, kuidas seda teha, ja

kuidas Ta andis oma elu, ning nõuab mitte midagi vähemat kõigilt, kes seda vastu võtavad. Ükski elu, mis ei ole nii täielikult kooskõlas Tema tahtmisega, ei tõsta au sellele kõrgele kohale, millele ta ütleb ennast ehitavat.

Kuidas võib Kristuse elu uuesti alata inimeses? Just täpselt samuti kui see algas Jeesuses Natšaretis.

Kui me tahame näha seda inimese aurikast jumaliku elu algust, peame minema lihtsasse onni, kus lihtne talutüdruk räägib kõigekõrgemaga. Ta otsustab täiesti kuuluda ainult Talle. Kõik, mis talte on antud, annaks ta Temale lapselikult, kui Ta ainult nõuaks seda. „Mulle sündigi Susõna järele.“ See sünniküü nii. Jumal tuleb silmapilk alla alandliku, tahtliku ja usaldava inimese juure ja sääl on Immanuel — Jumal meiega.

Meie kuuleme iseäraliku kuulutust, imesfame ilusast vaatest, kuid ometi küsime: „Kuidas peab see sündima? Meie võime küsida seda igavesti; aga kas meilame kedagi, kes võib meile selitada seda? Jumal kuulutab oma tahtmist. Inimene ütles „ja“, ning kõik on tehtud. See on kõik. Võtta kinni Jumala sõnast, uskuda, et ta tõsiselt teeb seda, kes ütles ja nõuab, et Tema teeks seda koha pääl ja kohe — kõik see julgustab, et see on juba kõik valmis sääl ja meil on tarvis ainult võtta vastu sellelt, kes täidab kõik kõiges.

Kas on mõni nende sõnade lugejaist, kes on kindlalt uskunud mitte aasta jooksul, et Jumal tahab ja võib ükskõik millal tulla tema hinge ja täita seda? Tuhanded korrad ole igatsenud seda, tuhanded korrad palunud selle järele, tuhanded korrad näis nagu saaksid seda; aga sa siiski veel igatsed ja palud selle järele. Miks sa ei katsu usku da sellesse? Just praegu. Sa ei taha mitte midagi Tema sõnade kõrval: „Ma tahan nende sees elada ja nende sees käia.“ Miks siis mitte rääkida Temale sellest praegu lihtsas usalduses: „Mulle sündigi Susõna järele“ ja võtta seda kordaulise kindlusega, et see on tehtud? Sa tunned, et Jumal on sulle väga ligi. Sa tundid Temale ligemale; aga Tema siht ja igatsus on saada sinuga täitsa üheks, et täita sind Oma vägeva ligiolekuga.

Võta Teda vastu ja tunnista: „Issand valitseb.“ Hüüa nagu Paulus vanasti: „Kristus on minu elu!“ Mis see tähendab? Mida võiks tähendada see lühidalt, kui Paulus väljendab kuskil: „Mina elan, aga mitte mina, vaid Kristus minu sees?“ Minule on elu see, et Kristus elab uuesti minu lihas. Paulus, täiesti lahutatud isik, mitte sündinud Naatsaretis, vaid Taruses — Paulus vaimulikult surnud ja ülesäratatud nii täiesti uus, et täielik kirjeldus tema uue elu üle on, et Kristus elas jälle uuesti.

Sündigi Kristus sinu hinges sellel jõulul — „esisündinud mitmete vendade seast.“ „Kes ise ennast meie eest on annud, et Ta meid pidi ära lunastama kõigest ülekohust, ja puhas tana enesele iserahvaks, mis usin on häätööle.“

Jõulu üllatused.

(Algus 1. lhk.)

Kuid veel suurem üllatus ootas neid inglil kuulutamises, et nad leiavad Päästja mähkmetes, magamas söimes. Oleks neid kästuid otsida Teda lossis ja oleksid nad leidnud Teda kallis lina-neses riides, kuldses hällis, see oleks rohkem kooskõlas olnud töötatud Vabastaja tulemise ootusega.

Mulle näib, nende üllatus polnud väiksem, kui järele andes loomulikule uudishimule, mis tekkis seni nähtust ja kuuldist, nad läkisid Petlemma, et ise vaadata, mida Issand oli neile teatanud. Sääli leidsid nad Jeesuslapse viletsas ümbruses, kuna kõik muud majad olid rahvaga täidetud.

Kui imelised on Jumala teed oma kavatsuste teostamisel! Ta läkitas Lunastaja vabastama maailma, mitte vägede eesotsas või inglite leegioni juhatades, vaid laudas söimes, häärgade seltsis ja vaesuses, jumaliku alanduse tunnusmärgina, osa võtma oma nõrgemate laste elust.

Mitte alati ei teosta Jumala sulased oma suurt tööd jõu ja võimuga. Väiksemad asjad on sageli suurimad tema ettenägevuses. Kord oli see karjapoiss oma lingo ja kiviga, kes võidab ära raudriides hiiglaste, kelle ees värises kogu Israeli sõjavägi; kord oli see katlapaika Bedfordi vanglas, kes kirjutas usulise kirjanduse meisterteose, mida on austatud sajandite jooksul; ja jälle oli see õpipoiss Nottinghami kaubamajas, kelle aimdus sellest, mida Jumal võib teha kõige viletsamale patusele, täitis tema südant ja meelt igatsusega, viia lootuse ja halastuse sõnumit maailma pimedamaisse osadesse, kuni vabanedes igasugusest takistusest ta kutsus ellu tõelise Päästearmee, mis läheb edasi oma Asutaja vaimus, et teostada seda, millega oli täidetud tema noor süda. Võib-olla, et kõige vähem töötavas lapses teie juniiori grupis peituvad suurimad võimalused jumalariigi hääks?

Ja vaestes kohtades peame nüüdki otsima Jeesust. Ta ilmub ometi väes ja suures aus, kuid Tema, kes ühel

päeval tuleb pilvetel, tuli esitaks mähkmetes, loomalaudas ja söimes. See pole Kristuse väärt, kes ei taha minna igale poole, et leida Teda.

Milline üllatus oli Lunastaja sünnis söimes! Kuid sel ööl Petlemmas sündisid sama vaeses olukorras teised asjad, mis aitavad meie tänapäeval valmistada jõulurõõmu.

Kas see polnud julgustuse sünnipaik kõigile, kellele vast on olnud see, mida maailm nimetab vaeseks alguseks? Ühtki troosti polnud Jeesusel, mis saab osaks paljudele vaestele meie keskel tänapäeval. Ühtki sõpra päale ema ja Joosepi. Kuid Ta tõusis selle vaesuse sügavustest, kuni tänapäev on Ta austatud kogu kristlikus maailmas ja istub Jumala troonil paremal käel igavesti.

Kas teie teate, et suuremal hulgal maailma vabastajaist oli kehv sünnipaik ja nad kannatasid puudust? Ma tahaksin äratada teie püha uhkustunnet ja öelda teile, et kuigi kogu maailm oleks teie vastu ja tahaks takistada teie tõusu, et siis on teie poolt Tema kaastundlik süda ja tugev käsivars, kes ühel jõuluööl 1930 aastat tagasi oli mähkmetes söimes laudas. Milline auline julgustus!

Sel jõuluööl Petlemma laudas sündis ka patuste lootus. Kristuse sünnis laudas on kõigi lootus, kes on patustanud Jumala vastu. Taevauks oli suletud patule, ja ainult need, kes patuta, võisid sisse astuda. Poleks olnud lootust langenud maailmale, võimalust jälle astuda Jumala paradüüsi, väljajaadet Jumala püha käsu vastu eksijaile, mitte iialgi saada lepitust, kui Kristus poleks tulnud sellesse lauta. Kui Tema nägi selle patuse maailma valgust, sündis lootus, mis muutis pimeduse valguseks, kurbuse rõõmuks, orjuse vabaduseks, põrgu taevaks. Sõnum, mida inglid laulsid, oli: „Inimestes hää meel“ — inimestes, kes kõik on patustanud ja Jumala aust ilma; kuid jumalik armastus, millest laulsid inglid, läkitas Petlemma lapse, kelles see armastus sai lihaks.

Pole ime, et laulame jõululaule. Meil kõigil pole lauluhääli, kuid me võime teha seda omas südames ja võime ühineda inglite tänuauluga, kui mitte oma huultega, siis ometi oma eluga. Olgu kõik meie tegevus ja sõnad kooskõlas selle esimese jõululauluga: „Au olgu Jumalale kõrges, rahu maa pääl, inimestes hää meel.“

JÕULUD.

Auline, jumalik jõululaps! Vaevalt tulid Sa patusesse maailma, kui said põlatuks! Sulle ei leidunud aset ega päävarju sääli, kus oli Sinu meine koduma, — Sa pidid lahkuma sääli, oma ema kädel, ja varju otsima inimeste kurjuse eest võõral maall Ingel kuulutas Päästja aulisest sünnist, suured taevased väehulgad panid õõ helisema kiidulauluga ja kuulutasid „maa pääl rahu, inimestes hää meel“; ent inimesed, kelle pärast ta tuli, lükkasid Tema ära!... Inimesed ajavad Kristuse ära. Vaevalt ilmus Ta maailma, kui juba löi lõkkel viha Tema vastu; ka hiljem kestis see tagakiusamine.

Mõtle: vaevalt andis Jumal oma Poja inimestele, pidi Ta saatma taevast inglil hoiatama, et inimesed tahavad Jeesust tappa! Jumal nägi seda kõike, Jeesuse tagakiusamist ja kannatamist, kuid Ta ei läkitanud oma inglite vägesid, et kaitsta Jeesust. Ei, Isa ja Poeg teostasid oma ohvri lõpulikul.

Ja nüüd saabub jälle aeg, mil mälestatakse Jeesuse sünni.

Inglilaul kordub inimhääliil. Aga südamed?... Kas need on kaugel kõigest sellest? Kuigi huultega tuletatakse meele Kristuse sünni, kuigi kombe pärast peetakse jõulupühi, ometi ollakse Temast südamega kaugel ära. Ei taheta teadagi Tema õpetusi ega tõdesid. Suur on tänapäeval inimeste hulk, kes taga kiusab Teda ja Tema tunnistajaid, kes verevalamisega tallab maha usumõtte ja kes eelolevate jõulupühade pühitsemise on kõrvaldanud valju keeluga. Väike on aga see hulk, kes teenib Jeesust ja on Temale truu.

Kus seisad täna, sina sõber, kes loed neid riidu? Kus leiavad sind jõulud? Oled sa Jeesuse vaenlaste killas? Lähed sa Temast põlgusega mööda? Või astud sa välja Tema põlgajate hulgast ja kummardud Tema nime ees?

Ole Jeesuse sõber!

Kuidas pühitseda jõuluid.

Kirjutanud Asutaja.

Jõulud on saabunud jälle! Ma olen tunnud alati iseäralikku huvi sellel ajal. Lapsepõlves olid rõõmsad mängud ja eriline toit, hilisemal aastail perekondlikud koosviibimised ja Päästarmee pühad. Sellepärast on jõulud olnud mulle alati vähem või rohkem elavad ajad.

Ma arvan, jõulud on olnud sarnaselt huvitavad teile; ma rõõmustan, sellepärast et see peaks olema rõõmu-aeg kõigile. Nii korralda oma perekonna koosviibimisi. Kogu kokku armsad, kes on pillatud laiali. Pea oma korpuse püha. Lükka välja mustus. Usalda Jumalasse homse päeva eest. Too välja muusikat ja rõõmustele Kuninga ees.

Aga ükskõik, kas omas kodus või Päästarmee saalis, kindlasti keela ära kõik rumalusi ja kõik, mis võiks juhtida kuidagi ära Jumalast. Lase iga lõbu olla puhas ja sarnane, millega võib ühineda taevast, lase, et iga koosviibimine saaks astatud Issanda ligiolu ja au läbi.

Katsuge selle jõulu ajal kasvatada perekonna armastust. Mehed ja naised, vanemad ja lapsed, sugulased ja sõbrad kaugelt ja ligidalt, katsuge teha Kristuse tulemise aastapidu võimaluseks, et armastada ühteist rohkem.

Laske see jõulu olla südamlilik andeksandmine, kui on midagi andestada. Pidage jõulut vennalikust armastuses.

Laske see jõulu olla praktilise kaastundmusega inimliku kurvastuse vastu. Kui sul ei ole kuidas seda väljendada, saada mõne väikese asja sotsiaal-fondi. Neil alati on abi väga tarvilik. Aga ära lase milgi tingimusest vaest leske, haiget, vana, abitud või rõhutatud sõdurit teie ridades veeta oma jõuluid ilma iseäraliku trööstiva rõõmuta. Paluge Jumalat, et ta peaks meeles ja õnnistaks neid; aga teie ise peate pidama neid meeles ja õnnistama neid.

Üle kõige laske see olla päästmise jõulu. See teeb jõulu tõsiselt rõõmurikkaks

ja kindlustab selle hääd meelepidamist järgnevaiks aastaiks.

Laske see olla päästmise jõulu teile endale. Teil oli jõulu, kui Jeesus Kristus tuli teie hinge, aastaid, kuusid ja võib olla ka ainult mõni päev tagasi. Ja Ta elab sääl tänapäev. Aga Tema päästmistöö ei ole veel lõpetatud. Ta tuli päästma sind su pattudest. Mitte päästma möödunud pattudest, vaid praegustest. Kas võime teha veel midagi paremat sellel jõulul, tervitada Teda meie südamesse ja lasta Teda täita meis kõik Ta püha tahtmist?

Asutaja William Booth kõnelemas.

Aga, mu seltsiline, meie peame minema edasi. Ma tahan, rohkem kui kunagi enne, et see oleks eeskujulik jõulu. Kristus tuli, mitte ainult, et saada ohtriks meie pattude eest, vaid eeskujuks meie elule. Mida meie näeme Petlemmas? Me näeme sääl Kristust, kes tuli alla Tema taevast, Isa juurest, inglite seast inimlikule madalusele, kannatusetele, vaesuse ja häbi elule ning hirmsa surma meelevalla alla. Kõik, et päästa inimeste hingi. Tule ja alga sellel jõulu-ajal elama Jeesuse Kristuse eeskujule järele.

Mingem edasi selle jõuga, mis meil on, ja tehkem oma osa samal õnnistusrikkal teel. Aga et teha seda, tähendab tulla alla kergusest, lõbudest, austamisest ja võib olla paljudest asjadest, mis meeldivad lihale ja verele.

Tule sellel jõulul alla. Tule väikese lapse vaimusse, tule oma suure ja õnnistatud Lunastaja

vaimusse. Ütle oma taevasele Isale: „Võta mind, oh Jumal! Muuda ja tee minu tulevik sarnaseks, et võin viia edasi oma Õpetaja tööd ja võimalikult lõpetada seda tööd, milleks Tema tuli. Mina ka tahan saada päästjaks.“

„Tema sarnane, hingede päästmine olgu minu suur siht, milleks elan.“

„Minu Issanda sarnane, ma tahan minna kõrbe võitlema saatana, et teda maha löüa.“

„Minu Issanda sarnane, ma tahan kannatada nalga, janu ja üksildust selleks, et õpetada neid.“

„Minu Issanda sarnane, ma tahan minna Ketsemani, et võidelda palves ja paluda teiste eest, et vabastada neid.“

„Minu Issanda sarnane, tahan vaadata vastu pilkamisele ja südameta, jumalakartmata inimestele, selleks et võita neid.“

„Kui kutsutud piinarikkale otsale, nagu mu Issand, ma tahan surra, et päästa neid!“

Teie laluge:

Tahan jälgida Jeesust,
Jälgida Jeesust kogu tee.

See on hää. Taevast tahab kuulda sind; aga ainult kui elu on kooskõlas lauluga! Oh, veel kord ütlen, algame uuesti sellel jõulul, jälgime Jeesust. Isa on rahuldatud, kui sünnib nii. Tema tahab tulla sinu juure.

Tema tahab hoida ja juhatada sind, ja tahab muuta

Teie alandust auliseks ülenduseks, Teie kannatust suureks rõõmuks, Teie võitlust suureks võiduks, Teie ärasalgamist päästmiseks mitmele, mitmele kallile hingele.

Kristuse tee.

Tema:

sündis — rahus,
kasvas — sõnakuulmises,
arenes — võitlemises,
teenis — armastuses,
suri — kannatuses,
tõusis üles — võidus
ja läks taeva — **!Cu sees.**

Vangi jõuluhommik.

Ühe vanga ülem jutustab järgmise liigutava loo oma ameti kogemusest.

„Ühel udusel jõuluhommikul välja minnes vangla õuest, nägin ma väikest tütarlast, kes toetus kõrge halli müüri najale. Ta oli rietatud nii kehvalt ja puudulikult, et tema nägu ja käed täiesti olid külmast sinised, ja ta värises kogu kehast. Kuna ma ruttasin mõduma temast, sirutas ta käe välja, et peatada mind.

„Lubage, et kõnelen teiega!“ palus ta väriselv häälel, püüdes end mähkida oma õhukesse kuube, mida tuul laiali puhus.

„Mis sa soovid, laps?“ küsisin ma. „Ma palun teid väga, lubage mul minna sellesse suurde majja, et isale teadeti viia. Ta asub siäl, ja mul on temale jõulukink. See on küll väike, kuid ma tahaksin nii väga selle temale ära anda, ja ma mõtlesin, et teil pole midagi selle vastu.“ ütles väikene paluvalt. „Ta nimi on Jaan K.“

Kui laps ütles nime, jahmatasin ma tahtmatult, sest see, keda ta nimetas oma isaks, oli toores, kurl inimene. Kes mõistetud eluajaks sunnitööle raskete kuritööde eest. Kuid ma ei

võinud keelduda lapse palvele ja läksin kohe tagasi vanglasse, kuna tütarlaps järgnes mulle kilrel sammul.

Andsin kohe ühele valvurile käsu, vang tuua minu kabinetti, ja ta ilmus varsti, nagu hariilikult vaadates kõigele ümbristevale kurjade, metsikute silmadega.

Kui tüdruk nägi teda, jooksis ta isale vastu — ja pisarad voolasid üle tütrekese kõhnade palgede. Isa võpatas, kuid ei lausunud sõnagi; näis, omas hinges oli ta sama kuri tütre kui ka kõigi teiste vastu. Tal polnud lahket vaadet ega hääd sõna vaese tütre vastu, kes nuttes ja närvides seisis ta ees, kimbuke käes.

„Ma tulin, et soovida sulle häid pähi, isa.“ lausus ta. „Ma mõtlen, et sul on rõõm mind näha. Kas sa ei tunnegi rõõmu sellest?“

Jõulud! Kristus! Rõõm! — See kõik oli jagamatu. Mida oleks annud see inimene, et teada sel hetkel, mis tähendab omada jõulurõõmu Päästja vastuvõtmise läbi!

„Ma tõin sulle midagi, isa.“ jatkas tüdruk. „See on kõik, mis mul oli, sest ma olen ju nüüd varjupaigas.“

Tema käekesed värisid, lahti harutades oma kimbukest, ja siis ulatas ta isale heleda juukste salgu, mis kinni seotud pleekinud siidilindiga.

Vang langetas pää, nüri vaade kadus, ja pisarad täitsid tema silmi, kuna tüdruk jatkas:

„Ma ei tahtnud seda anda kellelegi muule kui sinule, isa. Sest sa armastad ju nii väga kallist väikest Sashat, ja sellepärast —“

Kuid siin isa langes põlvili ja katis näo kätega.

„Jah, ma teadsin seda,“ ütles tütreke, lähenedes talle. „Ma teadsin seda alati, sellepärast andsingi sulle selle. Ma mõtlesingi nõnda, et sul on rõõm, kui omaa vennakese juukste salgu, sellepärast et ta on nüüd surmud.“

„Surmud!“ hüüdis õnnetu vang ahas-tavalt, „Minu väike Sasha on surmud?“

„Jah,“ vastas tüdruk, „ta suri varjupaigas mõõdund nädalal. Nüüd pole enam ükski meie hulgast päälle minu elus.“

Isa haaras nüüd tütre ümber kinni, tõmbas ta enda ligi ja suudles teda. Ma eemaldusin toast ja andsin neile võimaluse, olla üksinda pool tundi.

Lõpuks väljus tüdruk toast, õnneliku ilmeaga näol, kuigi pisaratega silmis. „Ma ei unusta sind, ialgi ma ei unusta sind, selles sa võid olla kindel,“ ütles ta, kui uks sulgus tema ja vangi vahel.

„Aga Joosep tõusis üles ja võttis lapsukes enesega ja tema ema ning põgenes Egiptuse maale.“
Matt. 2:14.

Jeesus, maailma Päästja, oli sündinud. Auline inglite laul Petlemma väljal ja karjaste imetus oli selle suure sündmuse kuulutajaks. Petlemma, väike linnake Juuda maal sai paigaks, kust prohveti töötuse järele pidi tõusma Valitseja, kes oleks Juuda rahoale karjaseks.

Ja samal ajal nägid targad hommikumaalet Jeesuse tähte. Nad ruttasid teda kummardama. Kurja kuninga Herodesese salajased kavatsused saatsid neid. Kuningas Herodesel oli Jeesuse suhtes kaval mõte, tahtes teda hävitada, nagu oleks Jeesus tema maapäälsele võimule kardetav.

Aga Issand teadis kõike ja juhtis kõik teisiti. Tarkadele käskis ta unes, et nad ei pidanud tagasi minema Herodesese juure, ja siis näitas end Issanda ingel Joosepile unes, öeldes: „Tõuse üles, võta lapsuke ning tema ema enesega ja põgene Egiptuse maale.“

Sõnakuulelikult talitas Joosep ingli käsu järele, ja nad põgenesid Egiptuse maale.

Põgenemine Egiptuse maale.

See tee polnud kerge. Vaevaline teekond läbi kõrbe ja mägise maa; nad viibisid kartuses, et neid jälgivad Herodesese käskjalad. Kuid Issanda ingel saatis neid õnnelikult võõrale maale.

Jõulu kunnis evangeelium — Jeesuse sünd — on meile ilusaks, puhtaks ja usuliselt ülendavaks sündmuseks. Aga Joosepi põgenemisloos, kus näeme Herodesese salajast ja kurja tagamõtet, selgub meile maailma kiusav vaim, mis püüab hävitada meie hinges usku ja lootust. Põgenemine Egiptusse — see on jõulusündmusele järgnev tõsine pilt — esimese arganu uussünni järele keset taevalist valgust tuleb põgeneda maailmast, kus on palju kurja ning hukatavad katatsusi.

Meie juuresolev pilt kujutab seda õist põgenemist Egiptusse. Selle läbi pidi tõeks saama, mida Issand prohvet Oosea läbi öelnud: „Egiptuse maalt olen mina oma Poja kutsunud.“ Muretult ja varjul elas Jeesus Egiptuse maal, nagu seda kirjeldab evangelist Matteus, kuni Herodes suri. Samuti sai siis Joosep unes Issandalt käsu, tagasi minna oma kodumaale, sest „need olid surnud, kes lapsukes hinge püüdsid.“ H. J.

Uute ohvitseride tervituskoosolek Tallinnas.

Esmaspäev, 13. november oli Tallinna I ja II korpusele tähtsaks päevaks. Peeti uute Eesti ohvitseride — arvult neil — ametisse seadmise ja tutvustamise koosolek, millest igaüks võtsid kõik Eestis tegevad paasteohvitserid territooriumi komandöri ja staabikapteni osavõttei. Koosoleku algul kõneles terr.-komandör uutest ohvitseridest ja nende iseloomustusest. Noored ohvitserid said Riias kadettidena suure edu osaliseks. Ühtlasi tervitati ka ensain Ambrosén i, kes Tallinnas asub samariitlasele tööpolule. Ensain Ambrosén on eesti-rootslane, sündinud Naissaare tuletorni ülevaataja tütreana. Ensain kõneles mõned sõnad Eesti keeles. Edasi jutustas komandör Päästearmee sotsiaaltöö arengust Lätis ja selle väljayaadetest Eestis. Siis järgnes koosoleku piduliklik osa. Noored ohvitserid said omad käsutused kuulda rahva ees, ja igaüks ütles oma piiblisalmi, mille ta valinud juhtsonaks tulevasele tööle. Ltn. Muul (tema „kuldssalm“ Joh. 18:26) on määratud Tallinna II-se, ltn. Muusekant (Jes. 43:1) — Tartu korpusesse, ltn. Einmann (Jes. 6:8) hakkab töötama Tallinnas samariitlasele alal, kuna ltn. Luter (ilm. 2:10) jääb Riia 4-sse, et sääl olla Eesti ohvitseride esindajaks. Veel kõneles staabikapten, tuues huvitava võrdluse Briti sojaväest, kuidas mõnikord aliam saab ülema kaskijaks. Adjutant Molin omas kõnes rõhutas, et kuigi ükski ohvitser pole määratud tema korpusesse, siiski jääb trööstiks Hiiohi sõna: „Issand on annud, Issand on võtnud, Issanda nimi olgu kiidetud!“ Lõpuks pidas komandör pikema kõne, milles rõhutas läbikatsumisi ja raskusi, mis ootavad ees noori ohvitseri. Mida lähemal Jumalale, seda rohkem võitlusi ja kannatusi. Ja kui siis ohvitserid õnnistati lipu all, järgnes pühalik toiming, mil kutsuti noori anduma taielikult Jumalale. Pajud noored tulid kindlal sammul ette ja andsid oma töotuse Jumalale. — Ka seekord oli öde Tabea korpus tõlkimisel oma abi pakkumas, kuna ta pole enam võoras Armeele.

Ohvitseride tervituskoosolek oli kõigiti pidulik, püha ja tõsine.

Osavõtja.

Meie võitlusväljalt

Mis on juhtunud ja mis juhtub veel Tallinna I-ses?

Päale viimase „Sojahüüu“ ilmumist on siin mitmesugused juhtumised aset leidnud ja viimasel kuul sel aastal peab veel palju juhtuma. Pühapäeval, 2. novembril jätsime jumalaga kapten Jõrgenseniga ja leitnant Bernadiga. Nihisti avalikul ka kinnine lahkumiskõsulek olid häda. Meie tänane kapten Jõrgenseni ja ltn. Bernadit nende haal tegevuse eest I korpuses töös. Nende uuel toopöölil I korpuses soovime neile õnne ja õnnistusi.

Siis oli meil leitnant Matveuse tervitamine meie assistendina. Tema tulek meie keskele oli häa, ja kindlasti Jumal õnnistab tema tööd korpuses.

Erliline suur päev korpuse ajaloos oli esimene ametisse seadmine koosolek, mis peeti esmaspäeval, 10. novembril. Sellest on kirjutatud teises paigas.

Pühapäeval, 23. novembril oli meil väike sõdurite sisseõnnistamine. Me rõomustame nende üle, kes suurendavad meie võitlusväge. Issand õnnistagu neid.

Meie koosolekud on hääd ja palju külastatud ja meie loodame Jumala abile tulevikus.

Koduühing peab 11-13 detsembril oma jõulu väljamüüki ja meie loodame, et see õnnestub hästi ja et see annab hääd abi korpuse töö kasuks. Laupäeval, 13. detsembril on avalik Lucia-pidu; Lucia pruut ja tema neidid pakuvad teed, ühes laulu ja küünlavalgusega. Ükski argu puudugu sellelt peoit.

Siis saabuvad jõulud. Andku Jumal, et need oleksid suureks õnnistuseks.

„Usk on me võidujõud!“

Ernst Molin, adjutant.

Tallinna II korpus.

Viibisin ainult 4 kuud Tallinna I korpuses. See oli aeg rikas õnnistust. Pajud inimesed külastasid koosolekuid ja Issand päästis hingi. Üle kõige anname au Jumalale. Tanu selle aja eest, sõbrad ja seitsiised. Ärge väsiges hääd tehes.

Olen viibinud Tallinna II korpuses peaaegu 3 nädalat. Issand on rikkalikult õnnistanud meie tulekut siia. Kurb on, et saal väga väike ning pajud, kes sooviks, ei või sisse tulla. Neis nädalal olemal palunud pajude hingedega. Halleluujal! Olemal saanud nekruteid, aianud noortelegioniga, kuhu on pajud liikmeks astunud. Meie palume ja usume veel suurema võitlusesse Issanda väega võites.

W. Jõrgensen, kapten.

Tartu.

Kolonel Simpson ühes staabikapteni ja proua Pennickiga ja uute Eesti ohvitseridega külastas Tartut 8. ja 9. novembril. Laupäeval õhtul peeti käsutuskoosolek, kus noored leitnandid said oma käsutuse uuele tööväljale. Meie korpuse sõjaväge suurendati seega, et leitnant Muusekant sai käsutuse Tartusse.

Koosoleku ajal territoriaal-komandör andis üle korpusele toredata basstrummi kingitusena. Oh, et selle trummi hääl võiks palju inimesi armuõpetuse ligemale tõmmata.

Linnapää Karl Luik, kes oli kutsutud võtma osa koosolekust, oli takistatud, et võtta osa, kuid saatis meile tervituse, soovides kadettidele sõjakooli lõpetamise puhul õnne ja edu.

Meie juhatajate kõned olid suureks õnnistuseks, ja koosoleku lõpul otsisid kaks hinge Jumalale.

Pühapäevased koosolekud olid hääd ja hästi külastatud. Umbes 30 hinge otsisid päeva jooksul päästmist ja pühitust.

Meie töö läheb edasi; hinged saavad päästetud, uued sõdurid ja nekrutid sisse õnnistatud. Meie samariiditöö läbi olemal võinud anda abi mõnede puudustkannatajale. Meie vajame siiski toelust selle töö jaoks. Kes tahab meid aidata?

Kõige eest anname Jumalale au!

W. G.

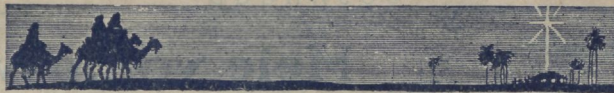
Nende jõuluüllatus.

Kirikukellade heli kuulutas jõuluõhtu algust. Nüüd olid härra ja proua B. juba saanud vanaks ja neil polnud enam lootust, et nad kunagi jälle näevad oma poega Herbertit. Herbert läks vanemate juurest ära paljude aastate eest ühe rumala tüli tõttu. Laevapoisina võeti teda kaasa Ameerikasse. Sellest saadik polnud temast jälgegi. „Veel kord,“ mõtles proua B., üles otsides mõni aeg tagasi Päästearmee väljapäärimise büroo.

Kuid sellele ei mõelnud ükski, kui jõuluõhtul avanes üks ja sisse astus suur tugev mees — et see pidi olema kaua aega kadunud poeg Herbert.

Kuid see oli nõnda. Nuuksudes kaisutas ta oma vana ema ja pisarais häälega sosistas ta vaid ühe sõna: „Andesta!“ Ja siis pühitseti rahupühi — nii ilusalt kui ei ial varemalt.

Mööga ja kilbi brigaad. Pihlilikestid detsembris.

2. Kuningate

E	1. — 17 : 9—18	K. 17. — 144 : 1—15
T.	2. — 18 : 1—8	N. 18. — 145 : 1—12
K.	3. — 18 : 13—22	R. 19. — 145 : 13—21
N.	4. — 18 : 29—37	L. 20. — 146 : 1—10
R.	5. — 19 : 1—7	
L.	6. — 19 : 8—19	

Laul

P.	7. — 19 : 20—28	P. 21. — 147 : 1—11
E.	8. — 19 : 29—37	E. 22. — 147 : 12—20
T.	9. — 20 : 1—11	T. 23. — 9 : 1—7
K.	10. — 20 : 12—21	K. 24. — 11 : 1—9
N.	11. — 21 : 1—9	N. 25. — 11 : 10—16
R.	12. — 22 : 1—11	R. 26. — 12 : 1—6
L.	13. — 22 : 12—20	L. 27. — 25 : 1—8

Jesaja

P.	14. — 23 : 1—6	E. 29. — 29 : 13—20
E.	15. — 23 : 15—23	T. 30. — 33 : 15—24
T.	16. — 23 : 24—30	K. 31. — 35 : 1—10

Erilised nädala palveteemid.

Hädal kuni 7. dets.	Hollandi India ja pihlilikestid.
14.	„ Meie sotsiaaltöö.
21.	„ Korea.
28.	„ Arelangenud.

Kuusk — jõulupuu.

Kuusk on Usu puu, sest tema oksad on ristitaoliselt teineteise küljes, kuna lato sirutub taeva poole, nagu leek tõuseb üles.

Kuusk on Lootuse puu, sest ta on alati roheline, kaunis ja värsk, kui ümberringi matub kõike lumi ja köidab külm.

Kuusk on Armastuse puu, sest kuna kõik teised puud seisavad paljastatuna oma sivoisest rüüst, õivad ainult kuuse toredate okste vahel näljased ja päävarjuta linnud leida ulalust ja kodu.

Jah, kuusk on Usu, Lootuse ja Armastuse puu, sellepärast on ta jõulupuu, millel tuled lõõvad pälema sel õöl, mil sündis Jeesuslaps, kui patupimeduses paistis Maailma Valgus, kui asusid inimeste keskele —

Usk —
Lootus —
Armastus . . .

„Sõjahüü“ võitlejate nimestik novembris.

Tallinna I korpus.

Adj. E. Molin 30 eks. Leitn. I. Matveus 100 eks. V. seers. O. Riis 120 eks. Liter. seers. H. Sandberg 75 eks. Söd. E. Niimann 60 eks. Söd. F. Leemann 50 eks. Söd. M. Holunder 40 eks. Söd. M. Westiloik 36 eks. Seers. A. Sagar 35 eks. Muusik. M. Ernits 32 eks. N. seers. O. Wikmann 40 eks. Söd. J. Deubner 30 eks. Nekk. R. Raudkivi 30 eks. Kassah. J. Kütt 25 eks. Sekr. E. Reinberg 25 eks. Muusik. A. Matveus 25 eks. Seers. W. Leemann 25 eks. Seers. H. Olo 25 eks.

Tallinna II korpus.

Kapt. W. Jürgensen 25 eks. Leitn. W. Muul 200 eks. Ltn. K. F. Bernadt 100 eks. Södur A. Reisman 50 eks. Södur A. Valk 26 eks. Södur E. Ahlberg 25 eks.

Tartu.

Leitn. Salme Muusekant 63 eks. Leitn. Maria Blees 35 eks. Söd. Paavel 100 eks.

Ärge unustage

„Sõjahüü“ uue aasta numbrit!

Juultavad uued muudatused.
Kaasandena saavad kõik luulejad kauni

1931 a. seinakalendri.
Ostke endale ja oma sõbrale.
hind 20 senti.

Laula Jumalale!

1. „Päästja kõigile sündis ilmale!“
kõlõb inglite rõõmuhüüd.
Ta, kes valguseks, tuli alla seks,
et meil' õndsuseks saada nüüd.
Koor: Au ja kiitus kõrges Jumalale,
maa pääl rahu, hää meel rah-
[vale]
Õndsad hulgad, austust andkem
[Talle,
kogudem kõik rõõmupäevale!

2. Issand Jeesus sääl sündis ime-
[väel,

magas heinte pääl söime sees.
Suure rikkuse tõi siis kõigile
Päästja ilmasse vaesuses.

3. Tulge, vaadake Isa Pojale,
kõlõb Temale tänuviis,
Siin on rahumeel, võidujõudu veel,
lahti meie eel paradüüs.

4. Jõulurõõmus me ikka viibime,
sindki kutsume: „Tule sa!“
Maailm jäta nüüd, tema lõburüüd,
kostab õnnehüüd sulle ka.

2.

1. Jeesus, kuulsin ma, mis mind
[liigutab,
et sa maailma tulnd mu eest.
Ei sul Pellemmas põlnud olemas
kodugi, mis kiitis sind.

Koor: Oh Jeesus, mu hingesse
[tule,
sulle sääl, sulle sääl on
[paik.
Tule vaid, sääl on paik,
minu hinges on sulle paik.

2. Pesa linnulgi, kus saab puhata,
igal loomal on oma laut.
Kuid sa minu eest olid koduta,
Issand ja mu Jumal sa.

3. Nagu vaikne tall ennast ristile
lasid löüa sa minu eest.

Ainus paik, mis said, oli laenat haud,
kus sa võidu töid mu eest.

4. Mina kuulsin nüüd, kuis sa koputat
minu südame! armastli.
Armulauda sa tahad pidada
minuga, ma sinuga.

3.

1. Imelik armastus tõest! kõlagu inglilaul,
imelik armastus tõest! maa pääl ja üleval.
Jeesus on maailma tulnud, päästmise armu
[meil toonud,
Jumal meid nii armastanud — imelik ar-
[mastus tõest!

Koor: Imelik, imelik, imelik,
imelik armastus tõest!

2. Imelik armastus tõest! kuule, oh eksi-
[nud hing.
Imelik armastus tõest! — karjane otsib sind.
Kolgata ristile tule, eluvee allika juure,
sääl lõpeb häda ja mure. Imelik armastus
[tõest!

3. Imelik armastus tõest! Igavest üleval,
imelik armastus tõest! — Jeesuse rinna na'al
hingates unustan risti, mis siin mind rõhu-
[nud tihti.
Õnnis ja priil igavesti. Imelik armastus tõest!

Tellimise hind postiga aastas 2 krooni, 1/2 a. 1.10 kr. Üksiknumber 15 senti.
Vastutav toimetaja: envoi L. Bakul. Väljaandja „Päästarmee“, Tallinnas. U. Sadama tän. 11-a.

J. & A. Paalimann'i trükk Tallinnas. V. Karja tän. 12. 1930 a.